

De Zeezwaluw is alweer uitgevlogen! Het is al half mei en we zijn weer helemaal in de zomermodel! We liggen ten anker in een zijbaaitje van de grote [Spina Longa](#) baai, aan de noord-oostzijde van Kreta.

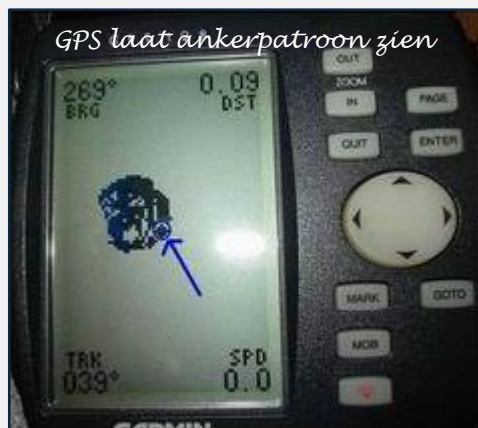
De Zeezwaluw ten anker in Spina Longa baai

De Greek Water Pilot zegt over dit gebied: "een schitterend en rustig natuurgebied en de baai is beschermd tegen alle windrichtingen zelfs de Meltemi". Meten is weten beweren we altijd, dus hebben we dat de laatste 2 weken even uitgetest. Gisteren en ook vandaag giert de meltemi weer in de Egeïsche Zee en uiteraard krijgt ook oostelijk Kreta er een flinke staart van mee. Het waait stevig uit het W-NW. Continue tussen de 28 en 32 kn en in vlagen, die vanaf de bergen denderen, af en toe zelfs 40-42kn. Zeg maar 7-9Bft. In oer Nederlands betekent het dat "de stront van de dijken waait!"

We hebben dan wel veel wind maar gelukkig geen deining, alleen wat kabbelgolven door de wind over het wateroppervlak. Het is dus niet echt oncomfortabel.

We zwieren gezellig achter het anker die het perfect houdt zo laat de GPS ons trouw weten. Hij is geen mm verschoven. We liggen als een huis. Onze mede-ankeraars van gisteren en vandaag hebben allemaal een veilig heenkomen gezocht waarschijnlijk in de [Marina van Aghios Nikolaos](#).

Dit weer doet ons sterk denken aan de eerste stormachtige tijd na aankomst in Rodos vanuit Israël. Voordat we doorgaan in het heden eerst nog een samenvatting van ons tweede stukje overwintering maar dan op Rodos.

GPS laat ankerpatroon zien

Zuiderstormen in Mandraki Marina

Mandraki marina Rhodos

Vanaf begin januari tot eind maart 2009 hebben we in de Mandraki Marina op Rodos gelegen. Eén van de eerste dagen lukt het al om een gecodeerd WiFi-sigitaal waarvan de code circuleert onder de aanwezige live-aboards, op de boot te ontvangen. We kunnen we het internet weer op.

Bij het binnenhalen van de weersvoorspellingen blijkt dat er een zware zuidenwind, 7-8Bft op komst is. Uit eerdere bezoeken aan Rodos weten we dat zuidenwinden aardig wat swell in de haven kunnen veroorzaken. Ten gevolge van de swell, "surged" de boot en zijn sterke landvasten nodig om deze krachten op te vangen. 2 winters geleden brak bij ons een landvast tijdens z'n storm.

We bereiden ons nu goed voor op de storm! We liggen op ons eigen anker én een mooringlijn met de kont naar de kant afgemeerd. Naar de wal hebben we 5 lijnen, er kan er dus zonder gevaar eentje breken!

De meeste schepen hebben grote RVS-veren aan hun lijnen naar de wal bevestigd om zo het rukken tijdens surgen te verminderen/voorkomen. Omdat onze nog uit Nederland stammende rubberen rekkers niet geschikt blijken, lijkt het ons ook een prima plan om deze veren aan te schaffen. We kopen bij de plaatselijke chandler 2 veren en bevestigen ze aan een stuk ketting die weer aan de wal wordt vast gemaakt.

Aan de andere kant van de veer komt eerst een lus van een dikke oude lijn voor we onze landvast erdoor halen en aan boord dubbel beleggen. De 2 landvasten waar de meeste spanning op zal komen, zijn nu veerkrachtig en schaviel-vrij, hopen we. Nu kunnen we goed voorbereid de storm afwachten. Ook onze burens de SY Aquamarijn is net als wij helemaal storm klaar.

Dubieuze mooringlijn

Gedurende de nacht trekt de wind flink aan en we worden wakker van het geloei, het donderen van de golven tegen de havenhoofden en alle klapperende vallen en flapperende huiken om ons heen. Als we op de boeg even ons eigen anker en mooringlijn checken, blijkt dat de mooringlijn geknapt is. Alleen een rafelig stukje touw zit nog op de bolder als bewijs dat we er ooit één hebben gehad. We liggen gelukkig goed op ons Bruce anker met 50 m ketting.

Onze loopplank wordt door de wind toch wat opgewaaid en voor alle zekerheid halen we hem op en sjoeren hem verticaal aan het hek vast. Die kan geen kant meer uit maar wij ook niet!

De wal is even taboe zolang de storm raast. Niet dat we veel zin hebben om buiten te spelen nu bakken zoute spray over de kademuur in onze kuip plenzen. Riens maakt tijdens ons huisarrest een heerlijk pan erwtensoepp, de perfecte maaltijd voor dit weer!

Gelukkig is halverwege de volgende dag het ergste leed geleden en kunnen we weer "back to normal".

Samen met de burens halen we een achtergelaten ketting met anker op.

De huurder van het jacht had het anker muurvast achter de ketting met mooringlijnen gedropt. Nu hebben we extra zekerheid onze eigen mooringlijn gebroken is.

Meer veren en reserve ankergerij weer kwijt

We zijn blij met deze tweede zekerheid als we 2 dagen later in de weersvoorspelling een zuiderstorm 10Bft zien aankondigd. Dat is niet mis! Omdat de 2 veren ons veel comfort hebben opgeleverd gedurende de eerste storm en ook omdat we niet weten wat 10Bft precies betekent, kopen we er nog twee.

Op dezelfde wijze als de 2 andere lijnen worden ze vast gezet. De 5de lijn bevestigen we aan de meer dan over-bemeten veer van onze motorboot buurman. Als we druk bezig zijn met onze storm voorbereidingen, komt "de eigenaar" van het achtergelaten ankergerij, een charterclub zijn eigendom opeisen. Aangezien we erg blij waren dat we dit ankergerij net aan ons Zeezwaluwje hadden bevestigd, zijn we er niet blij dat hij het terug wil, net nu de zware storm wordt verwacht.

Als een spin in haar verend web

Ton, van de Aquamarijn heeft 3 mooringlijnen waarvan we er eentje mogen hebben. Als we samen bezig zijn om de hele wirwar van mooringlijnen uit te zoeken en te verdelen blijken er nog een paar extra aan te zitten. Ton heeft nu 2 goede lijnen en wij hebben nu ook 2 mooringlijnen allemaal onder een perfecte hoek ten opzichte van de te verwachten windrichting.

Samen met het eigen ankergerij en 5 achterlijnen kan er weinig meer gebeuren dat rust geeft. De ruimte tussen de schepen is ook ruim 2 meter zodat we niet tegen elkaar aan zullen hobbelen. De dag voor de zware storm zijn veel eigenaren voorzorgsmaatregelen aan het treffen op hun in de de haven liggende schepen, maar niet permanent worden bewoond.

In de commerciële haven aan de andere kant van de breakwater, zien we het ene vrachtschip na het andere vertrekken naar een veiliger bestemming. Sommigen zoeken een oppertje aan de noordzijde van het eiland. Alle ferry's zijn ook al verdwenen, en de hele haven is aan het einde van de dag leeg. Toch wel een teken dat ook de grote scheepvaart de weersvoorspellingen serieus neemt.

Alle overwinterende live-aboards zijn ruim op tijd klaar met de voorbereidingen en wachten af. Iedereen vraagt zich af hoe hard 10Bft nu echt is. De meeste last die we denken te ondervinden is waarschijnlijk van het surgen, ruk- en trek bewegingen die abrupt stoppen. Als wij alle boodschappen aan boord hebben wordt de loopplank stevig in verticale positie aan het hek vastgesjord, met 2 extra lijntjes die zijwaartse bewegingen verhinderen.

De 3 kinderen van Ton en Petra hebben ons beloofd om indien nodig, boodschappen te halen of vuilnis weg te gooien mochten we niet de kant op kunnen. Alles is nu in afwachting van.....

De storm der stormen

In de loop van de middag en avond wakkert de wind flink aan en de laatste keer dat we op de windmeter gekeken hebben klokten we 45-55kn = 10-12Bft! Daarna ging het niet meer vanwege de immense golven die tegen de havenhoofden aan denderden en heuse regenbuien van spray veroorzaken die over de boot geblazen worden. Met geen mogelijkheid kunnen we het schuifluik open maken, de spray komt zelfs door het minisleufje van het slot.

We liggen perfect te schommelen in ons "web" en besluiten maar een DVD'tje te gaan kijken nu het buiten zo waait.

Na een uurtje moeten we de poging staken omdat de kakofonie van geluiden buiten, de film volledig overstemt.

De verstaging rammelt, de spray landt steeds als een luide swoehs aan dek. De buurmotorboot zijn bimini is gesneuveld in de strijd en kleppert dat het een lieve lust is.

Omdat we toch niks beters te doen hebben, besluiten we maar te kooi te gaan in de hoop wat nachtrust te krijgen. We slapen uiteraard onrustig en

zijn regelmatig even op om uit de patrijspoorten te kijken hoe het ermee staat.

Om 4 uur in de nacht horen we ineens heel veel lawaai en zien dat bij één van de huurboten het voorzeil zich heeft ontrold. In korte tijd is het zeil helemaal kapot gescheurd maar we kunnen alleen maar toezien want de wal op gaan is uitgesloten. Het water in de haven is net een grote kokende wasketel, allemaal schuimstrepen en stuiterende golven.

Om 10 uur in de morgen gaan de sluizen van een enorme onweersbui boven ons open en spoelt een tropische regenbui het meeste zout weer van de Zeezwaluw. Als de onweersbui bijna is overgedreven verschijnt aan de horizon een dubbele regenboog terwijl de wind van het ene op het andere moment helemaal wegvalt.

Van 32 knopen wind ineens niets meer levert een onnatuurlijke stilte op. Alleen de enorme denderende swell zorgt voor luide brekers die over de kade rollen en de boten bestuiven. Als we de kinderen stemmen in de kuip van de Aquamarijn horen, schuiven we voorzichtig het kajuitluik open om polshoogte te nemen. Het is intussen droog geworden en voorzichtig komen er van diverse kanten mensen de kade op, om de ravage in ogenschouw te nemen.

Vanaf de boot maken we schitterende foto's van de molen op de kade met op de achtergrond de regenbogen.

The day after

Achter ons op de hoge kade staan al eeuwen lang 3 oude molens waarvan 1 in de steigers stond voor restauratie. Het blijkt dat de hele steiger compleet is weggeslagen door de brekers en de weg op de kade blokkeert.

Wij hebben helemaal niets gehoord van het instorten van de stelling, of het omvallen van de afvalcontainers. Ook is de hele kade bezaaid met grote en kleine stenen, afval, plastic zakken, hout en ander ongeregeld spul. Op meerdere plaatsen langs de kade blijken elektriciteit kasten volgelopen met zoutwater of flink beschadigd en buiten gebruik.

De onze geeft gelukkig nog prik zodat de elektrische kachel heerlijk staat te snorren. Als we internet willen proberen voor een weersverwachting blijkt het hele Rodos stad Wi-Fi net er uit te liggen. Normaal ontvangen we 6-7 signalen en nu is er niets in de lucht.

Omdat de surge eerst nog heftig is, kunnen we pas in de loop van de middag de wal op en zien dan dat de zee nog steeds erg onrustig is en er van alles op de rotsen ligt. De 3 Aquamarijntjes spelen met zijn allen voor Sil de Strandjutter en schuimen alle wallenkanten af om bruikbare spullen te vergaren. Wij worden verblijd met een lief klein fendertje voor de bijboot.

De gescheurde genna van de charterboot hangt nog 2 dagen te klapperen voor het door de charterclub van de rol wordt gehaald. Helaas kan een goede zeilmaker ook niets meer beginnen met dit aan flarden gescheurde zeil.

Rust en regelmaat tijdens winterstop

De volgende dagen is het afwisselend regenachtig en bewolkt en we kunnen weer terug naar het normale winterleefpatroon. Als we ook weer Wi-Fi ontvangen zijn we weer helemaal gelukkig en tevreden.

De vesting

Rhodos

Heerlijk naar de markt en we halen brood in de bakkerij zelf want in de zomer gaat de winkel pas weer open.

Mooie wandelingen in en tussen de muren van de oude stad, de verjaardag vieren van een 9-jarige live-

aboard en toeristje kijken als er een groot cruise schip in de haven ligt, zijn zo onze winterbezigheden.

De stad Rodos is in de winter echt van de lokale bevolking. Je proeft dan meer van de eigen cultuur en de mensen zijn een stuk vriendelijker dan in de zomer, wanneer het dagelijks overspoeld wordt door duizenden toeristen die per cruiseschip "een dagje Rodos" doen.

We genieten van de oude middeleeuwse stad, het kasteel, de oude huizen aan de stille en smalle met keien geplaveide straatjes. Tussen de bedrijven door wordt de Nederlandse website everyoneweb.com/zeezwaluwtje vervolmaakt en gaat eind januari "on-line" (Deze is nu 30 maart 2017 uit de "lucht" gehaald door de provider. En [de nieuwe](#) is nu up-and-running).

Begin februari komt er nog een Nederlandse zeilboot voor 2 weken in de haven liggen. We buurten gezellig, ruilen en kopiëren DVD-tjes en programma's van elkaar. Rob en Heleen gaan snel weer verder want eind april moeten ze in Athene zijn om terug te vliegen naar Nederland en ze willen nog zoouuuuuuuu veel zien.

Bezoek uit Nederland

Half februari komen Marjolein en Henk ons een paar dagen in Rhodos opzoeken. De voorkajuit is helemaal in gasten mode voor hun bezoek op 18 februari. Om 7 uur 's ochtends komen ze met de ferry uit Athene aan in de commerciële haven van Rodos. We kunnen ze lopend van de ferry halen en prijzen ons gelukkig dat we op tijd zijn.

De ferry vaart net binnen en als we bijna bij de kade zijn, maar zien tot onze grote schrik dat er aan de verste kade afgemeerd gaat worden. Oeps, ff vlug doorlopen en 20 minuten later staan we te hijgen bij de ferry waar even later Marjolein en Henk afkomen. Gezellig kletsend wandelen we terug naar de Zeezwaluw, met een ommetje langs de bakker voor verse broodjes bij het ontbijt.

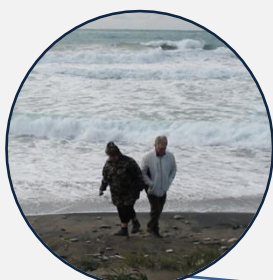

Marjolein en Henk op bezoek

Doorkijkje in Lindos

Het is heerlijk ze weer te zien alleen zit het weer erg tegen. Van de 3,5 dag hebben we 3 dagen regen. Wandelen in de stad wordt afgebroken vanwege de enorme regenbuien en we duiken het Oudheidkundig Museum in waar de geschiedenis van Rodos zich voor ons openbaart. We zijn die middag de enige bezoekers en de bewaking volgt in ons kielzog om de deur van elke bezochte ruimte achter ons af te sluiten. Waarschijnlijk zijn ze na ons vertrek ook naar huis gegaan!

We zijn door M & H getrakteerd op een heerlijke Griekse barbecue in één van de weinige open restaurants. Deze avond zijn er alleen Grieken aanwezig. Moeiteloos hebben we M & H verslaafd gemaakt aan de overheerlijke broodjes giros. Tijdens het auto-rondje-Rhodos, wandelen we naar het kasteel in Lindos en besluiten dat we voor €6,- p/p niet naar binnen willen. Henk probeert nog of we tegen gereduceerd wintertarief naar binnen kunnen maar de man laat zich

niet vermurwen. Ondanks de regen en de grijze luchten genieten we van ons rondje. We kunnen zelfs nog aan het Noordelijke strand een luchtje scheppen.

De volgende dag moeten we helaas M & H alweer naar het vliegveld brengen en moeten we weer een jaar wachten voor ze ons weer ergens komen bezoeken.

Werk en plezier

Na vertrek van Marjolein en Henk wordt onze klussenlijst geïnspecteerd en doen we dappere pogingen om het één en ander te bestellen en geleverd te krijgen. Ons BB-prisma in de voordouche lekt en willen die vervangen door een dekluk. Inventariseren op Internet levert een bedrijf in Nederland op. Eind januari wordt het luik besteld, maar is half maart nog niet geleverd en wordt dus weer afbesteld! De 2de voorstag moet vernieuwd en we doen bij 2 chandlers een poging die te bestellen. Helaas de walsmachine heeft het vaantje gestreken.

Het SB openslaande raampje in de achterhut lekt en wordt verwijderd. Van oude kit ontdaan en teruggeplaatst; de lekkage is gelukkig over. Aan dek worden alle schroeven van het vaste buiskapje opnieuw gekit. Ook de houten ondergrond van lieren en grootschoot wordt opnieuw gekit. Dit soort werkzaamheden zal regelmatig terugkomen omdat Sikaflex in de warmere gebieden aardig te lijden heeft van de zonsinvloeden.

Onze geplande "Dek Sikaflex reparatie" moet verschoven worden naar een latere drogere periode nadat de bestelde primer is gearriveerd. Als eerste vernieuwen we alle kit in het kajuitschuifluik. Die ziet er daarna weer als nieuw uit! Zo knutselen we dus aardig in de wintermaanden.

Gelukkig doen we ook gezellige dingen zoals met de 3 Nederlandse bemanningen (SY Aquamarijn, SY Lisa en SY Zeezwaluw), 6 volwassenen en 5 kinderen, het plaatselijke carnaval bezoeken. Gezamenlijk BBQ-en, verjaardagen vieren of gewoon gezellig in de kuip borrelen.

We leren ook Marijke en Henk kennen, ex-live-aboards en nu de trotse bezitters van een mooi huisje in de oude binnenstad van Rodos.

De wintermaanden worden in Rodos doorgebracht terwijl ze in de zomer in Nederland zijn en daar met hun eigen zeilboot rondvaren of heerlijk in Amsterdam "op de tuin" doorbrengen. We hebben genoten van alle verhalen en vriendschappen gedurende deze winter.

Vertrek naar Kreta

Voor we het weten is het eind maart en staat het vertrek naar Kreta voor de deur. Anneke en Jan komen de 5de april naar Aghios Nikolaos gevlogen om ons te bezoeken.

De Zeezwaluw wordt weer omgetoverd van "huisboot" in een echte zeilboot. Als er op 31 maart onverwacht een goed weerwindow is, besluiten we te vertrekken voor de meltemi weer losbarst.

Bij de bakker en de slager worden de laatste boodschapjes gehaald voor we afscheid nemen van onze nieuwe wintervrienden. Met een zonnetje en een redelijk windje varen we de Mandarki Marina uit en zetten koers naar de oostzijde van Kreta.

Wordt vervolgd in; "Kreta en de Peloponnesos".

____/____